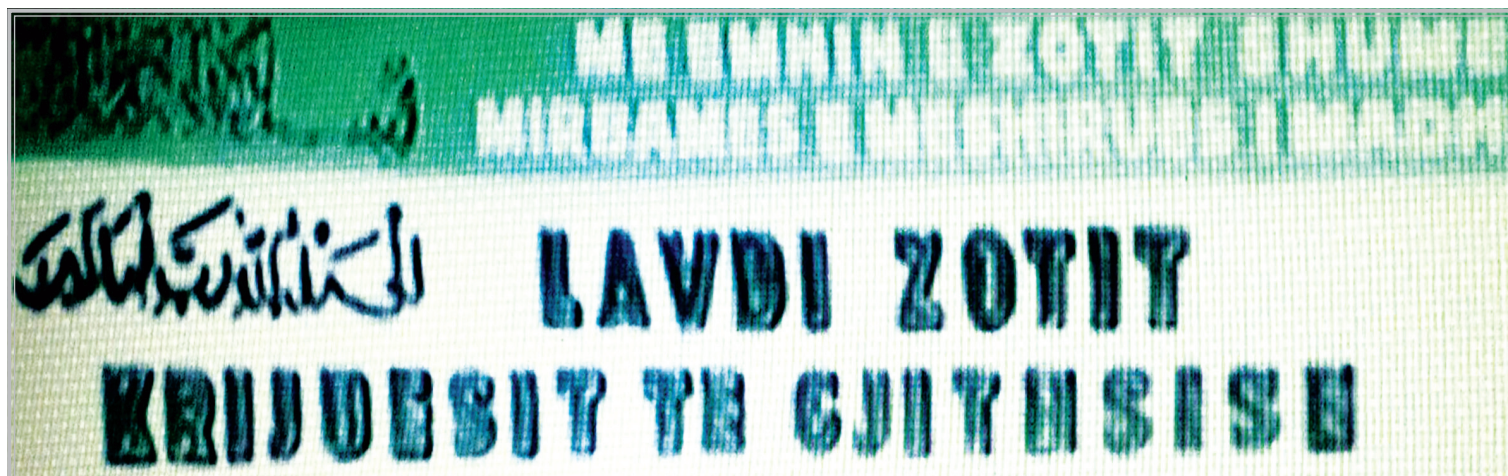

UDHA ISLAMIE

Viti XII - Nr. 11 (141), Nëntor, 2014

E përmuajshme Informative - Fetare - Kulturore - Edukative

Botim i Myftinisë Shkodër

“LAVDI TË MADHIT ZOT”, KRYEFJALA E THIRRJEVE TË SHPIRTIT, MË 16 NËNTOR 1990

(konferencë për shtyp e Myftiut të Shkodrës, Imam Muhamed Sytari)

Të nderuar bashkëqytetarë të mi shkodranë, vëllezër dhe motra,

Është në nderin dhe kënaqësinë time t’ju bëj me dije sot se pas kërkimeve disa vjeçare, me mbarësinë e Zotit, ditën e djeshme, kemi arritur të sigurojmë dhe të marrim në posedim inçizimin e plotë audio/viziv të ceremonisë së zhvilluar më 16 nëntor 1990 në xhaminë e Plumbit, me rastin e faljes së xhumasë së parë zyrtare masive në qytetin e Shkodrës, në ditët e para të ndryshimit të sistemit ateist në vendin tonë.

Gjetja e këtij inçizimi të pastër dhe autentik, është në të vërtetë një gjurmë drite më shumë për Shkodrën, që në vetvete konfirmon edhe një herë për të gjithë ne, vullnetin e madh të qytetarëve të saj për të dëshmuar besimin dhe prekjen e gjallë të fesë në qënien e tyre, si një rrugëtim paqësor me Zotin, veten dhe tjetrin në këtë jetë, drejt së përtejmes së dritshme.

Ai është një dëshmi e gjallë e forcës së besimit në zemrat e qytetarëve të thjeshtë të këtij vendi, të cilët nuk e humbën asnjëherë shpresën në Zotin, për rikthimin e kësaj dite të bekuar, në të cilën do të riktheheshin sërish para dyerve të lirisë,

për të dëshmuar secili përkatësinë dhe thirrjen e tij shpirtërore, në prehje, pa frikë, pa komplekse, pa ndrojtje.

“Lavdi të Madhit Zot”, fjalia që përsëritet herë pas here në atë tubim madhështor e të pashembullt, është në vetvete thirrja shekullore e kësaj toke dhe bijve të saj, që thellë-thellë dëshmon pandashmërinë e njeriut nga Zoti, përtej shtypjes, presionit, paragjykit, frikës, kërcënimit a tendencave për ta ndarë atë nga Krijuesi i tij.

Nanat e moshuara shkodrane me mbulesën e tyre të bardhë karakteristike mbi koka, përkrah bijave të tyre e bijve të entuziazmuar e të angazhuar për të kthyer të pamundurën në të mundur, me lejen e Zotit, atë ditë, të moshuarit me lotë gëzimi e lutje të pandalshme, me sy nga qielli, janë një arsye më shumë për t’u ndjerë krenarë sot me fenë tonë, me thirrjen tonë, me Islamin tonë të Paqes, që lulëzon dita-ditës në zemrat e besimtarëve të rinj, si një dëshmi e ruajtjes dhe ripërtëritjes së besëlidhjes së asaj dite, me Zotin, me historinë dhe me shpirtin e madh të Shkodrës dhe të mbarë Shqipërisë.

Numri i madh i pjesëmarrësve, që

tejmushën krejt zonën e Qafës në atë ditë të bekuar, duke e gjallëruar atë, si asnjëherë më parë në historinë e vet, dëshmoi më së miri se nuk ka forcë ateiste a femohuese në botë, që mund të ndërhyjë për të shkëputur njeriun, krijesën më të përsosur të Zotit, nga Krijuesi i tij.

Sot, ndjehemi krenarë për atë të ditë shënuar dhe krejt personazhet, që i dhanë ngjyresë jete e shprese asaj dite dhe atij viti, asaj kohe dhe ditëve që do ta pasonin, ndonëse ishin sprovuar më parë me errësirën e injorancës, ateizmit, materializmit imoral dhe degradimit human drejt dekadencave shpirtërore, morale dhe intelektuale, gjurmët e të cilave vazhdojmë t’i vuajmë edhe sot si shoqëri shqiptare në lëngatat e ndryshme të saj.

Unë ju ftoj, që nëpërmjet përkujtimit të këtij 24 vjetor të rihapjes së Xhamisë së Plumbit, të rikujtojmë madhështinë e këtij Islam, thirrjeve të tij paqësore për ndërtimin e jetës dhe respektimin e të drejtave të njeriut, I cili ka të drejtën e tij legjitime të rrugëtojë i lirë në marrëdhënien e tij me Zotin, veten, tjetrin, jetën.

Është një ftesë për të rikujtuar thirrjen e shekujve shqiptarë, që me krejt madhështinë e tyre, u bënë kryefjala e fjalimit historik të Hafiz Sabri Koçit, atë të ditë të shënuar për jetën e tij dhe të ardhmen tonë të përbashkët: “Vllazën dhe motra, myslimanë, katolikë dhe ortodoksë; mbi të gjitha vllazën shqiptarë!”

Zoti e bekoftë Islamin në trojet shqiptare, e bekoftë harmoninë e shqiptarëve me njëri-tjetrin dhe e bëftë ditën e 16 nëntorit 1990 një datë reflektimi të përhershëm, që na fton në madhështinë e dëshmisë së saj drejt Zotit dhe Dashnisë së Tij, për një jetë të mbushur me Frymën e besimit dhe mbështetjen e përhershme në Krijuesin e gjithësisë!

Falënderoj me zemër të gjithë ata që u përkujdesën me shumë dashuri dhe ndjenjë besimi e qytetarie që ta kemi këtë thesar të çmuar në duart tona, si një dëshmi historie e një gjurmë identiteti e drite.

Shkodër, më 12 nëntor 2014

MYFTIU: “HZ. HUSEJNI, SHEMBULL I GJALLË PËR RININË ISLAME!”

Nga minberi i xhamisë “Ebu Bekër”, ditën e xhuma, më 31 tetor 2014, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, ka folur mbi stacionet historike të ditës së Ashurasë, si një datë e shënuar në kalendarin hënor.

Myftiu ka theksuar se kjo ditë, mbart në vetvete shumë mesazhe, që lidhen me besimin dhe respektin e tij, lidhjen shpirtërore të profetëve me njëri-tjetrin dhe forcën e adhimit në jetën e besimtarit.

Duke u ndalur tek ndodhitë e Ashurasë, Myftiu ka folur edhe mbi personalitetin e Hz. Husejnit (r.a), nipit të dashur të Hz. Muhammedit (a.s). Ai ka theksuar se në jetën e Hz. Muhammedit (a.s) janë shumë momente të bukura që dëshmojnë dashurinë e tij për dy nipat, Hasanin dhe Husejnin.

Njëkohësisht ka përmendur se në ditën e Ashurasë, në vitin 61 hixhri, ka ndodhur një ndër krimet më të shëmtuara të historisë së 15 shekujve të fundit, martirizimi i Hz. Husejnit (r.a) dhe familjarëve të tij, në fushën e Qerbelasë, bri lumit Eufrat.

Duke rrëfyer momentet më të dhimbshme të kësaj ndodhie të rëndë, Myftiu theksoi se Hz. Husejni (r.a) është përherë një shembull i spirimit për rininë muslimane dhe këdo që dëshiron të kuptojë se Islami ka ardhur për të forcuar bazat e lirisë, dinjitetit njerëzor, drejtësisë dhe sakrificës për mbrojtjen e shenjtërive në jetë.

“Duhet kuptuar se lëvizja e Nipit të dashur të Pejgamberit tonë, nga Medineja drejt Kufes, nuk ishte për qëllime përfitimesh materiale të kësaj bote, por një përpjekje e pathyeshme për t’i thënë: “JO” zullumeve të shumta të kohës, në rrugën e ndreqjes së tyre. Martirizimi i Hz. Husejnit, është në vetvete një mesazh për

secilin prej nesh, për të luftuar me sa të kemi mundësi me të keqen në jetë, me haramet dhe padrejtësitë, që e kanë degraduar shoqërinë tonë dhe rrugëtimet e saj. Prandaj, të gjithë, në një formë a një tjetër, kemi nevojë për shpirtin e Husejnit (r.a)

“...DHE U BËTË ME MIRËSINË E TIJ, VËLLEZËR!”

Nga minberi i xhamisë “Ebu Bekër”, ditën e xhuma, më 7 nëntor 2014, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, ka folur mbi vlerat e vëllazërisë islame dhe rolin që muslimanët duhet të kenë në shoqëri.

Myftiu kërkoi nga besimtarët që të afrohen më shumë me njëri-tjetrin, të lënë mënjatë dasitë e shkollave, xhemateve, medh’hebeve a mendimeve teologjike, drejt një bashkëpunimi më origjinal, drejt një pranie më të madhe në jetën e përditshme dhe shoqëri. “Pluralizmi i mendimit i përkthyer në analiza e komente rreth çështjeve të ndryshme të fesë tonë, është mirësi prej Zotit. Ai nuk duhet të jenë asnjëherë element përçarje në mesin tonë... Në komunikimin dhe marrëdhënien tonë me njëri-tjetrin, ne duhet t’i përkujtojmë vetes aje-

në jetën tonë, në thirrjen tonë, në aktivitetin tonë” - ka thënë Myftiu gjatë hytbes së tij.

Gjatë kësaj hytbeje, Myftiu ka ftuar të pranishmit dhe krejt besimtarët që ta agjërojnë ditën e hënë, më 3 nëntor 2014, ditën e Ashurasë, si një traditë e dobishme e Hz. Muhammedit (a.s).

Hytbeja e sotme ishte e dyta radhazi që Myftiu mban në xhaminë “Ebu Bekër”, si pjesë e një cikli hytbesh tre-javor.

tin 103 të sures Ali Imran: “... dhe u bë të me mirësinë e Tij, vëllazër!”. Këtë vëllazëri, secili prej nesh duhet me e pasë në bebe të syrit!” - tha në fjalën e tij.

Myftiu bëri gjithashtu thirrje për t’u distancuar nga të gjitha thirrjet që shfrytëzojnë besimin dhe fenë për interesa të ngushta politike a përtej saj.

Në fund të hytbes së kësaj xhumaje Myftiu u lut: “I lutem All-llahut me e fuqizu prezencën e muslimanëve në këtë tokë e në këtë vend, për t’u dëshmuar drejtësia, mirësia, pastërtia e sinqeriteti, për t’u dëshmuar vullneti i shkëputjes nga haramet dhe korrupsioni.”

Hytbeja e sotme ishte e treta radhazi, që Myftiu mbajti në xhaminë “Ebu Bekër”, si pjesë e një cikli tre-javor ligjëratash nga minberi i kësaj xhami.

MYFTIU I SHKODRËS I FTUAR I ANALISTIT JANUSZ BUGAJSKI, NË EMISIONIN: "BUGAJSKI HOUR"

Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, ishte mbrëmë i ftuar i analistit Janusz Bugajski, në emisionin e tij: "Bugajski hour", në Albanian Screen Tv.

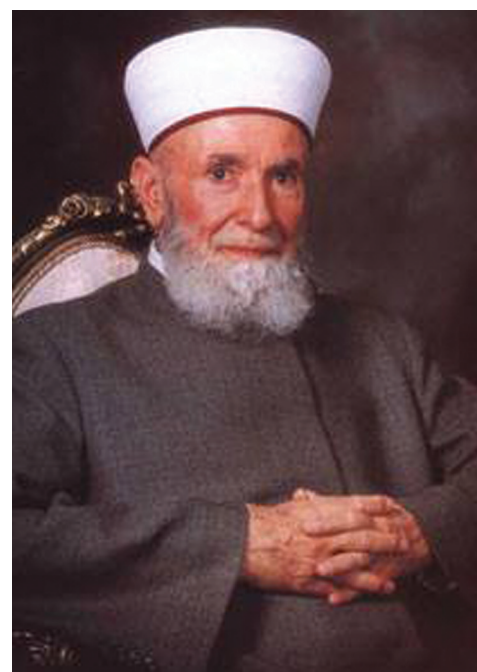
Myftiu dha mesazhe të shumta që lidhen me vlerat e mëdha të fesë islame, duke vënë theksin te nevoja e njeriut të sotëm për të gjetur rrugën e besimit dhe dritën e tij në jetë. Gjithashtu theksoi se Islami është i ndarë nga thirrjet e dhunës, racizmit, ekstremizmit etj, që shpesh i atribuohen pa të drejtë, sidomos viteve të fundit.

Gjatë këtij bashkëbisedimi, Myftiu i është përgjigjur edhe pyetjeve që lidhen me pronat e pakthyera të Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, ku ka thënë se pa përfu-

nduar procesi i kthimit dhe kompensimit të këtyre pronave, nuk mund të themi se jemi ndarë nga sistemi ateist i para viteve "90.

Imam Muhamed Sytari iu përgjigj edhe pyetjeve që lidhen me bektashizmen dhe historikun e saj në vendin tonë, lëvizjen e dijetarit Fethullah Gylen, vendin e femrës në Islam, tolerancën ndërfetare, vizitën e Papës në Shqipëri etj.

Myftiu konkludoi se ky shekull është shekulli i Islamit dhe se njerëzit, në lindje dhe në perëndim, po kuptojnë përherë e më shumë se Islami është thirrje për paqe, drejtësi, mirëqenie dhe bashkëjetesë, pastërti dhe dije, që respekton të drejtat e njeriut dhe thërret drejt tyre.

*"Libri
nuk ti dhuron
të gjitha
sekretet e tij,
pa e lexuar
të tërin"*

SHEJKH ABDULFETTAH EBU GUDDAH

Hfz. Mehas Alija

Imam në xhaminë "El-Hidaje", Zvicër

Falënderimet dhe lëvdatat më të mëdha janë për Allahun e Madhëruar, Zotin dhe Krijuesin e të gjitha botëve. Selami dhe përshëndetjet tona qofshin edhe për të Dërguarin e Allahut, Muhammedin Alejhisselam, mbi familjen e tij të madhe, mbi shokët e tij dhe mbi të gjithë ata që jetuan me të vërtetën në zemër. *"Ai që shpërngulet për hirë të Allahut, do të gjejë në tokë shumë vendstrehime dhe liri. Atij që del nga shtëpia e vet dhe emigron për hirë të Allahut dhe të Pejgamberit të Tij dhe i vjen vdekja, atij i është garantuar shpërblim nga Allahu, sepse Allahu është i mëshirshëm dhe falë shumë."*(Nisa, 100).

Të dashur xhemat, në hutben e sodit vendosa që të flas përsëri për hixhretin, duke e pasur parasysh faktin se nga ai mund të mësohet shumë dhe të nxirren mësim të dobishme për mirëqenien tonë. Vallë, çfarë tjetër na solli hixhreti?

Së pari, Hixhreti solli xhaminë. Se sa rëndësi ka xhemati dhe xhamia, pikërisht këtë na e mëson hixhreti. Ende pa e përfunduar rrugëtimin e tij

HELLOWEEN-I DHE ÇFARË NA SOLLI HIXHRETI?

nga Mekeja në Medine, Muhammedi (a.s), e ndërtoi xhaminë e parë. Me këtë ai, në vendin e quajtur Kuba, krijoi edhe një rrethanë të re, një ambient të ri besimi dhe adhurimi. Përmes hixhretit, ai (s.a.v.s), kërkoi lirinë, lirinë e bashkësisë së tij, mirëpo e dinte edhe këtë se pa xhami nuk ka as bashkësi. Nga ky veprim i të dashurit tonë, mësojmë se muslimani nuk mund të jetojë pa xhami. Kudo që të jetë muslimani, me rastin e parë që i jepet, ai shikon të gjej lidhjen e tij me xhaminë. Kjo sepse nga ajo gjen udhëzimin e jetës dhe siguron një jetë më të shëndosh për gjeneratat e reja.

Hixhreti solli edhe ezanin. Ezani i parë u këndua në xhaminë e parë në Medinën e ndritshme. Që atëherë e deri më sot, nuk ka cep të tokës ku nuk dëgjohet thirrja e Ezanit dhe ku nuk ftohet njerëzimi për unitet dhe shpëtim. Ja, edhe ky ezan që sot u thirr në xhaminë tonë, është po ajo thirrje që nis me hixhretin. Thirrje e cila fton për jetë të frytshme dhe plotë gjallëri...

Hixhreti e solli edhe ditën e xhuma. Pejgamberi (a.s), mundi të falte namaz xhumaje vetëm pasi që bëri hixhretin. E xhumaja na i kujton mirësitë e Allahut, ajo nuk na lë të largohemi nga rruga islame, madje edhe atëherë kur harrojmë, ajo na e kujton se jeta nuk kalohet duke e çuar nëpër gjumë. Nga mësimet pro-

fetike mësojmë, gjithashtu, se xhumaja na i fshinë mëkatet e bëra gjatë javës, dhe se braktisja e tri xhumave, pa ndonjë arsye, e largon njeriun nga hidajeti i Allahut.

Hixhreti e solli edhe vëllazërinë ndërmjet muslimanëve, midis muhaxhirëve dhe ensarëve. Ky vëllazërim nuk ishte një gjest formal, por i vërtetë dhe i sinqertë.

Ensarët, apo medinasit, bënë gjestin, ndoshta, më humanin në historinë njerëzore. Ata, ç'kishin, e ndanë me vëllezërit dhe motrat e tyre që kishin ardhur nga Mekeja.

Dikush që pati dy shtëpi, e dhuroi njërën, dikush tjetër ndau pasurinë, ndërsa një tjetër dhuroi kopshtin, derisa kështu vepruan të gjithë që patën çfarë të ndajnë dhe të japin... Ky gjest i tyre human i hapi rrugën shkëlqimit të hixhretit që të sjellë lindjen e një shoqërie të fuqishme dhe shembullore, që do të mbahet mend për shumë shekuj me radhë.

Tani të kthehemi pak në kohën e hixhretit tonë. Jemi në vitin 1436. Si numër nuk jemi pak, por edhe me resurset nuk jemi keq. Kemi arritur gati në dy miliardë muslimanë.

Mirëpo, sa na ndihmon numri? Si mund t'i arsyetohemi Allahut për faktin se vëllezërit dhe motrat tona në Mijanmarr akoma nuk mund të jetojnë të lirë. Si mund të arsyetohemi ndaj vëllezërve dhe motrave palestineze kur ato nuk mund ta jetojnë

fenë as në shtëpitë e tyre, e kur në xhaminë El-Aksa vështirë se mund të falesh.

Nuk kemi se si të arsyetohemi përpara Allahut, por edhe përpara historisë sonë, për faktin se fëmijët tanë më shumë e duan dhe e presin me gëzim Hellouinin sesa që e presin hixhretin.

Nuk ka arsytim edhe për faktin që kemi lejuar që dikush të manipulojë me emrin e Islamit, duke terrorizuar dhe dhunuar njerëz të pafajshëm. Shteti islam i Pejgamberi (a.s), në Medine ishte ndryshe nga shtetet që sot tentohet të promovohen. Në shtetin e tij nuk gjen asnjë rast dhune dhe terrori. Të gjithë mundnin ta jetonin jetën lirshëm dhe besimin ta zbatonin normalisht, kjo sepse Islami nuk lejon dhunon në përhapjen e tij.

Ne nuk kemi se si të arsyetohemi edhe për faktin që kemi mbetur të izoluar dhe pa ndonjë ndikim në rrafshin global, botëror.

A nuk na mëson hixhreti se Ummeti duhet të ketë anëtarin e vet në Këshillin e Sigurimit. A nuk na mëson hixhreti se muslimanët duhet të jenë bashkë dhe në emër të tyre duhet të flasin njerëz të besueshëm dhe të ndershëm? Si do të dalim përpara Allahut për këto dështime të hidhura?

Vëllezër e motra të nderuara, hixhreti ynë është që sot ta shikojmë gjendjen tonë dhe shpejt t'i rimarrim në duar çështjet tona dhe për fatin tonë të kujdesemi vetë ne. Hixhreti është vetë-llogaritja jonë vjetore, andaj, ata popuj që llogarisin të arriturat, madje edhe dështimet e tyre, ata synojnë të ardhmen e ndritur dhe nuk jetojnë vetëm me të kaluarën.

Për në fund e kam edhe një porosi: Hixhreti ynë na fton te ndryshimi për të mbarë, ndërkohë që Hellouini na fton djajve për t'u ngjarë...

(Hytbeja e xhumasë, mbajtur në xhaminë "El-Hidaje" në St. Gallen të Zvicrës, më 31.10.2014)

SHFAQET FILMIMI I CEREMONISË SË RIHAPJES SË XHAMISË SË PLUMBIT

Pasditën e së xhumasë, më 14 nëntor 2014, Myftinia Shkodër zhvilloi një aktivitet përkujtimor në kinema "Millenium", me rastin e 24 vjetorit të rihapjes së xhamisë së Plumbit, ku u shfaq i plotë edhe filmimi i ceremonisë së asaj dite.

I pranishëm në këtë aktivitet ishte edhe Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, z. Skënder Bruçaj, nën/kryetari i KMSH, z. Ali Zaimi, Rektori i Universitetit "Bedër", dr. Ferdinand Gjani, Arqipeshkvi Shkodër/Pult, mons. Angjelo Massafra, Famullitari i Kishës Ortodokse, At Nikolla Petani, Kryetari i Bashkisë Shkodër, z. Lorenc Luka, Prefekti i Qarkut Shkodër, z. Paulin Radovani, Kryetari i Këshillit të Qarkut Shkodër, z. Maxhid Cungu, Kryetari i Këshillit të Bashkisë Shkodër, z. Bardhyl Lohja, Drejtori i AIITC, Dr. Ramiz Zekaj, Drejtori i Fondacionit "Mirësia", z. Korab Kaja, Drejtori i Shoqatës "Burimi", z. Sokol Mandi, Kryetari i Shoqatës "Istanbul", z. Ridvan Seferaj, Drejtori i Shtëpisë Botuese "Prizmi", z. Nuh Tokçelik, Drejtori i Medresesë "Haxhi Sheh Shamia", Shkodër, z. Kujtim Dervishi, thirrësi islam me banim në ShBA, z. Burhan Fili, imamë të xhamive, intelektualë, pedagogë, studentë e të rinj të shumtë.

Në fjalën e tij të hapjes, Myftiu i

Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, theksoi se rihapja e xhamisë së Plumbit para 24 vitesh, shënoi një kthesë të madhe në rikthimin e shoqërisë shqiptare nga ateizmi i imponuar drejt dyerve të fesë dhe Zotit. Ai vlerësoi rolin e madh të Hafiz Sabri Koçit në thirrjen dejt vlerave të Islamit dhe ato të harmonisë dhe vëllazërisë kombëtare.

Ndërkohë, Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, z. Skënder Bruçaj, vlerësoi datën 16 nëntor 1990, si një moment reflektimi për të kuptuar nevojën e madhe që ka njeriu për besimin dhe vlerat e tij në jetë. Ai kërkoi nga të pranishmit që kjo datë të kujtohet përherë si një prag, prej ku nisi ripërtëritja e vlerave besimore në vendin tonë, drejt lartësimit të harmonisë kombëtare dhe vlerave më të larta të saj.

Më pas, të pranishmit ndoqën me shumë emocion materialin e filmimit të ceremonisë së para 24 viteve, duke përjetuar nostalgjinë e një date, që u kthye në një stacion drejt dritës së besimit.

Në një intervistë për Vizion Plus Tv, Myftiu i Shkodrës vuri theksin te vlerat e datës 16 nëntor 1990, si simbolikë e shtrenjtë e vëllazërisë kombëtare dhe bashkëpunimit të muslimanëve dhe të krishterëve shqiptarë drejt kthimit të përbashkët nga Zoti dhe vlerat e besimit.

25 VJETORI I LIRISË SË BESIMIT, MYFTIU NIS TAKIMET

Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, mblo-dhi sonte, të mërkurën, më 19 nëntor 2014 një këshill të përbërë nga anëtarë të Këshillit të Myftinisë, imamë dhe intelektualë, për të diskutuar rreth përgatitjeve që i paraprijnë festimit të 25 vjetorit të rilejimit me ligj të lirisë së besimit, që përkon me 16 nëntor 2015, datë në të cilën përkujtohet ceremonia e rihapjes së Xhamisë Plumbit, më 16 nëntor 1990.

Në këtë takim, Myftiu paraqiti fillimisht disa mendime për organizimet e ndryshme të përkujtimit të kësaj date të shënuar për mbarë popullin shqiptar. Ai theksoi se takimi i kësaj mbrëmje, duhet të shërbejë si një fillim serioz drejt përgatitjeve korrekte për festimin e një date, që shënon një çerek shekulli liri besimi në Shkodër.

Më pas, dëgjoi me vëmendje mendimet e shumta dhe idetë e dhëna nga të pranishmit në këtë takim: H. Fejzi Zaganjori, shkrimtari Xhahid Bushati, z. Mithat Myftija, z. Kujtim

Dervishi, z. Artur Tagani, z. Lavdrim Hamja, z. Naim Drijaj, z. Admir Temja dhe z. Arben Halluni.

Ata theksuan se kjo datë është e një rëndësie të veçantë, jo vetëm për Myftininë e Shkodrës, por në rang kombëtar, pasi shënon përfundimin e një periudhe të errët femohimi dhe ateizmi zyrtar dhe nisjen e një epoke të re në respektimin e të drejtave të njeriut në Shqipëri, ku liria e besimit ka një vend të shenjtë.

U theksua gjithashtu se ky këshill do të zgjerohet në funksion të realizimit të ideve dhe projekteve që dalin prej tij, në rrugën e përkujtimit të merituar të kësaj date dhe këtij viti jubilar.

Me këtë rast, Myftinia Shkodër fton të gjithë besimtarët dhe dashamirët e saj, që të kontribuojnë materialisht në ndihmë të projekteve të shumta, që presin të marrin jetë në funksion të konkluzioneve të këtij takimi të parë në prag të fillimit të vitit 2015, që do të jetë një vit i veçantë aktivitetesh për Myftininë Shkodër.

"I LUTEM
TË MADHIT PERËNDI
QË TA RUAJË
POPULLIN SHQIPTAR
PREJ AFETARIZMIT,
QË ËSHTË
NJË HUMNERË
E RREZIKSHME
PËR KOMB E ATDHE!"

- Hafiz Ali Krasa -
(1900-1973)

Sheikh Vehbi S. Gavoçi

Fjala “kalif” d.m.th zëvendës i tjetrit që kalon. E kështu pra, mbasi vdiq Profeti (a.s) u zëvendësua. Zëvendësi do të punonte në rregullimin e shtetit e të popullit, në dhënien e të drejtave kush i meritonte e në ndëshkimin e fajtorit, në mbrojtjen e kufirit nga armiku që sulmon, ose mendon të sulmojë, në përhapjen e fesë, në organizimin e jetës së njerëzve në çdo pikëpamje në bazë të kërkesave të fesë, etj.

Çdo tubim nuk zhvillohet pa drejtues, aq më tepër një shtet nuk mund jetë pa sundues.

Pra, mbas Profetit (a.s) u zgjodh Ebu Bekri (r.a) si zëvendës i Profetit, Kalif.

EBU BEKRI (R.A) 573-636

1. EMRI E FISË

Quhej Abdull-llah, por u njoh qysh herët me llogar Ebu Bekër. Babai i tij quhej Osman, bashkoheshin gjyshërit e tij e të Profetit (a.s) në gjyshin e Profetit (a.s) Murr-rre, djalë i Kabebit. Nëna e tij quhej Selma, vajza e Sakhrut.

Ka lindur në Mek-ke në vitin 573, d.m.th tri vjet mbas Profetit (a.s).

2. PORRETI FIZIK E MORAL

Qysh në vegjëli ka qenë shok i Profetit (a.s), të cilin e vizitonte shpesh në shtëpi të tij. Ka qënë i bukur e i hijshëm, i bardhë në trup, por i zbehtë, flokët i ka pasur të shumtë në kokë, kurse të paktë në mjekër. Ballin e ka pasur pak të dalë, në trup ka qenë mesatar, as i gjatë, as i shkurtër.

KALIFËT MBAS PROFETIT (A.S)

Ka qenë i pajisur me virtyte, si kanë thënë shokët e tij, që e kanë shoqëruar para daljes së Islamit e më vonë. Ka qenë i dashur me njerëzit, ka qenë i përvuajtshëm e bujar. Ka ndihmuar nevojtaret e të varfrit, ka qenë mikpritës. Ndonjëherë ka treguar shenja si pak idhnak, por zbutej shpejt e kërkonte ndjesë. Ka qenë zemërbutë, qante shpejt në raste të leximit të Kur’anit.

Vajza e tij, gruaja e Profetit (a.s) tregon: “Kur urdhëroi Profeti që t’u prijë sahabeve në vend të tij, sa ishte i sëmurë, i thashë: Hej i dërguari i Zotit (xh.sh), babai im nuk është për atë punë, ai qan në falje, sa që njerëzit nuk do të dëgjojnë mirë leximin e Kur’anit nga ana e tij. Mirëpo ai zotëri urdhëroi që veç ai të prijë si imam e ashtu u bë”.

Edhe para Islamit ka qenë i mbrojtur moralisht, nuk ka pirë alkool kurrë. Për këtë thoshte: Po shoh çka i bën alkooli mendjes, pra nuk dua të humb mendjen e burrërinë time. Veçori tjetër e tij ka qenë të mbajturit e fjalës së dhënë. Kur Profeti (a.s) kërkoi vajzën e tij, z.Aishe, për grua, u ndalua pak, pastaj shkoi te gruaja e tij, të cilës i tha: Mut’imi ka kërkuar Aishen për djalin e vet, unë nuk e ha fjalën. Në vazhdim shkoi te Mut’imi e i tha: Ti njëherë më kërkove vajzën time për djalin tënd, çka thua tani? Mut’imi iu drejtua gruas së vet: Çka thua ti? Gruaja e Mut’imit iu suall Ebu Bekrit e i tha: Po të marrë djalinë vajzën tënde, frikësohemi mos shtyjme djalin tonë të lërë fenë tonë e të bëhet musliman. Ebu Bekri nuk iu përgjigj kësaj gruaje, por solli kokën nga burri i saj e i tha: Po ti, çka thua? Ai u përgjigj: Ti dëgjove çka tha gruaja ime. Ebu Bekri kuptoi se përgjigja e tij ishte si ajo e të shoqes. Kështu pra, shpëtoi Ebu Bekri nga fjala e dhënë njëherë, megjithëse nuk barazohej kush me Profetin

(a.s), por fjala ishte fjalë.

Me plot gëzim e mburrje Ebu Bekri pranoi t’i japë vajzën e tij Aishe si grua Profetit (a.s).

Aishja u bë gruaja më e dashur e Profetit, si ishte Ebu Bekri më i dashuri burrë për njerëzit.

Ebu Bekri ka qenë trim, nuk frikësohej nga askush. Kur pëlqeu Islamin, u torturua, u rrah, u sha, por këto nuk i bënë përshtypje.

3. PËLQIMI I ISLAMIT

Kur Profeti (a.s) shpalli fenë Islame, Ebu Bekri ishte jashtë Mek-kes për tregti. Posa u kthye në Mek-ke e shkoi në shtëpi, familja i tregoi se shoku i tij, Muhammed ka deklaruar fe të re. Ebu Bekri menjëherë la shtëpinë e vet dhe shkoi për në shtëpi të Profetit (a.s): Çka kam dëgjuar për ty? Profeti (a.s) i tha: Çka ke dëgjuar?

Ebu Bekri vazhdoi: Kam dëgjuar se ti thirrke njerëzit të lënë putnat e të besojnë në një Zot, e se ti je i dërguari i tij. Profeti (a.s) tha: “Zoti (xh.sh) më ka dërguar Profet për të përgëzuar ata njerëz që besojnë në Të, e për të frikësuar ata që nuk besojnë në Të. Unë jam përgjigja e lutjes së Z. Ibrahimit që iu lut Zotit (xh.sh) të dërgojë te Qabja e madhërueshme një Profet.”

I madhi Zot më ka dërguar Profet për të gjithë njerëzimin.

Nuk u vonua Ebu Bekri, as hezitoi, por tha: Nuk kam provuar ndonjë gënjeshtrë prej teje, ti me të vërtetë je i aftë për të qënë Profet, për besnikërinë e madhe që ke, për mirësjelljen me të afërmit e të gjithë njerëzit, për sjelljen tënde të shkëlqyer. Zgjate dorën e të përshëndes si besimtar e pasues i yti.

Ebu Bekri që i pari burrë që pëlqeu Islamin, sikurse hz. Hatixheje ishte e para grua që pëlqeu Islamin, sikurse

edhe hz. Aliu (r.a) ishte i pari djalë (i ri) që pëlqeu Islamin, sikurse hz. Zejdi (r.a) ishte i pari shërbëtor që pëlqeu Islamin.

4. EBU BEKRI MUSLIMAN

Posa pranoi ky burrë fenë Islame, filloi një jetë të re, larg jetës së parë. Tani ai gjendej përherë me Profetin (a.s), në shkuarje e ardhje, në vizita e takime, duke i dhënë ndihmë morale e materiale. Kishte pasuri 40.000 derhem, të cilën e shpenzoi plotësisht për hir të Islamit.

Prej sahabeve që pranuan fenë, që z.Erkam, djali i Erkamit, i cili shtëpinë e vet e bëri qendrën e muslimanëve në Mek-ke.

Profeti (a.s) me sahabe mblidhej në atë shtëpi për ditë, u lexonte Kur'anin, u mësonte çka duhej për fenë, u forconte zemrat për të duruar nëse do të kishin vuajtje, mbasi Profetët e kaluar dhe pasuesit e tyre kanë vuajtur nga popujt e tyre, mbasi e vërteta dhe e drejta luftohet nga interesat, lakmitë e të tjera qëllime e vese në atë kohë e deri sot.

Kur Profeti (a.s) ndodhej në shtëpi të z.Erkamit me sahabe, Ebu Bekri i tha: Hej, i dërguari i Zotit, pse ne mblidhemi këtu, lutemi fshehtas, pse nuk shpallim veten, pse nuk falemi te Qabja e madhërueshme? Profeti iu përgjigj: *"Hej Ebu Bekër, ne jemi pak, kam frikë se mos ju torturojnë idhujtarët"*.

Ebu Bekri nguli këmbë, derisa Profeti (a.s) pranoi propozimin e kërkesën e tij. Kështu Profeti (a.s) me shokë dolën nga shtëpia e z.Erkamit dhe u mblodhën te Qabja e madhërueshme. Aty u ngrit Ebu Bekri dhe si orator i ftoi idhujtarët të besojnë në një Zot. Idhujtarët e shumë shpejt u ngritën të zemëruar, rrahën disa sahabe, kurse Ebu Bekrin e shtrinë derisa e rrëzuan për tokë, e shkelën me këmbë, e rrahën me shqelma, bile idhujtari Utbe hoqi këpucën e vet e i ra me të Ebu Bekrit derisa iu frye e gjithë fytyra dhe ra pa ndjenja. Aty erdhën disa njerëz të fisit të Ebu Bekrit, që e bartën për në shtëpi, po pastaj kthyen në vendin e ngjarjes

Ebu Bekri që i pari burrë që pëlqeu Islamin, sikurse hz. Hatixheja ishte e para grua që pëlqeu Islamin, sikurse edhe hz. Aliu (r.a) ishte i pari djalë (i ri) që pëlqeu Islamin, sikurse hz. Zejdi (r.a) ishte i pari shërbëtor që pëlqeu Islamin.

dhe iu drejtuan atyre që ishin aty me këto fjalë: Nëse vdes Ebu Bekri, ne e njohëm armikun e tij, ai nuk do të shpëtojë nga vdekja (d.m.th se do të merrnin gjakun, megjithëse nuk ishin muslimanë).

Në një kohë të natës u zgjua Ebu Bekri, pranë tij ishte nëna e vet. E para pyetje që bëri Ebu Bekri qe: Si është Muhammedi (a.s)? (Mbasi Utbeja e pat zënë Profetin me një pëlthurë në fytyrë). Më pas ai shtoi: Nuk ha, as nuk pi, derisa ta shoh Profetin (a.s). Nëna e tij i tha: Nuk di çka ka bërë, as ku është. Ebu Bekri porositi nënën e vet që të shkojë e të pyesë për Profetin (a.s) te një grua, te nëna e Xhemilit, e motra e z.Ymerit. Ajo shkoi natën dhe e pyeti atë grua nëse dinte gjë për Profetin, si është e ku është.

Ajo grua prej frikës tha: Nuk di gjë për këtë punë. Kur u kthye nëna me atë përgjigje, Ebu Bekri e ktheu përsëri atë duke i thënë që ta sillte atë grua në shtëpinë e tyre. Nëna e solli gruan në dhomë të Ebu Bekrit, i cili e pyeti: Si është Profeti (a.s)? Mos u frikëso, kjo është nëna ime.

Gruaja u përgjigj: Profeti është mirë dhe gjendet në shtëpi të Erkamit.

Posa u errësua, Ebu Bekri u çua në

këmbë, u mbështet në krahë të nënës e të gruas tjetër, doli nga shtëpia dhe mori rrugën për në shtëpi të Erkamit, që të shohë shpirtin e shpirtit të vet. Posa mbërriti, ai Zotëri e rroku me lot ndër faqe. Ebu Bekri e lehtësoi Profetin duke thënë: Hej i dërguari i Zotit (xh.sh), kjo grua është nëna ime, e do fort djalin e vet, ndoshta Zoti e mbron nga zjarri nesër.

Në këtë çast Profeti (a.s) iu lut Zotit (xh.sh) që të zbutë zemrën e asaj gruaje e ta ndriçojë atë me fenë. Nuk vonoi dhe nëna e tij pëlqeu Islamin. *(Sireh Halebije)*

Pra qe puna e vogël, sakrifica e vogël, vuajtja e vogël e këtij burri që përfundoi me pranimin e fesë Islame nga ana e nënës së Ebu Bekrit.

Profeti (a.s) nuk priste të vinin tek ai njerëz që dëshironin të dinin për Islamin, por i vizitonte ata në shtëpitë e banesat e tyre. Vizitonte edhe shokët pasanikë, disa prej të cilëve pranuan Islamin, si: Osmani, Zybejri, djali i Avvomit, Tal'ha, djali i Ubedil-lahut, Abdurrahmani, djali i Oufit, Abdullahi, djali i Esedit, Khalidi, djali i Saidit etj., 17 të rinj e pleq.

Ebu Bekri ishte përherë me Profetin (a.s), interesohej për muslimanët që pranonin fenë, i ndihmonte ekonomikisht, shpirtërisht, shoqërisht e materialisht. Për 7 qole (skllever) që pëlqyen fenë Islame e që i torturonin zotërinjtë e tyre, bëri gjithçka, derisa i bleu. Pagoi sa kërkuan ata, mandej iu dha lirinë. Një prej tyre qe Z.Bilali, muezini i Profetit (a.s). Ngjarjen me Bilalin e regjistroi Zoti xh.sh. në Kur'an, ku kallëzon se ai jep gjithçka, duke dëshiruar vetëm pëlqimin e Zotit (xh.sh). Atë njeri Zoti (xh.sh) do ta kënaqë në jetën e ardhme.

Shumë sahabe emigruan, dikush një herë, dikush dy herë për në Abisini, kurse ky qëndroi pranë Profetit (a.s) si shok në mision, në rrugë të vështirë e ndërmjet traditave e interesave të ngulitura në njerëz, disave u ndriti zemra e likuiduan nga jeta tyre çdo gjë që ishte në kundërshtim me fenë.

16 NËNTOR 199
16 NËNTOR 20

90 14 KUJTESË...

MYFTIU TAKON IMAMË TË FSHATRAVE: “HYTBEJA ËSHTË AMANET!”

Imam Muhamed Sytari zhvilloi sot, të hënë, më 3 nëntor 2014, një takim pune me imamë të xhamive të fshatrave të Shkodrës. Në qendër të këtij takimi ishte aktiviteti fetar dhe roli i xhamisë në komunitet.

Myftiu kërkoi nga imamët e pranishëm përkujdesje maksimale në përzgjedhjen e tematikës së hytbeve dhe derseve, në dobi të realiteteve dhe vëmendjes së besimtarëve, në secilën xhami. Njëkohësisht theksoi se hytbeja e xhumasë është një amanet, që na është lënë në dorë për ta mirë-administruar në shërbim të interesave të bashkësisë tonë fetare dhe shoqërisë, që pret prej nesh më të mirën nga mësimet e fesë dhe mesazhet e saj.

Gjatë këtij takimi, Myftiu foli edhe për nevojën e shfrytëzimit të datave të rëndësishme të kalendarit islam për të përcjellur tek besimtarët

mesazhet e ngjarjeve, datave dhe personazheve të shquara islame, sidomos ato kombëtare.

Imamë të ndryshëm shprehën disa shqetësime që lidhen me punën e tyre dhe dhanë sugjerime konkrete për të përmirësuar aktivitetin e secilës xhami.

Në këtë takim, u komunikua vendimi i marrë për caktimin e orës 12.00, si orar fiks për faljen e nama-

zit të xhumasë, në të gjitha xhamitë e Shkodrës, për sezonin dimëror. Myftiu theksoi se ky vendim vjen pas konsultimit me imamët e qytetit dhe këshillin e Myftinisë, sidomos në dobi të studentëve, punonjësve të administratës dhe biznesmenëve të ndryshëm, që e kanë më të lehtë të shkëputen nga aktiviteti i tyre në këtë orar, për të prezantuar xhumanë.

U INAUGURUA XHAMIA E RE NË FSHATIN DOMËN

Paraditën e së shtunës, më 15 nëntor 2014, u zhvillua ceremonia e inaugurimit të xhamisë së re në fshatin Domën, komuna Postribë.

Fillimisht, ceremonia u përshëndet nga Myftiu i Shkodës, Imam Muhamed Sytari, i cili e vlerësoi këtë ditë si një ditë bajrami për zemrat e besimtarëve domnorë, që me shumë durim e kanë pritur këtë ditë për të

gëzuar xhaminë e re. Ai tha se në prag të përkujtimit të 24 vjetorit të rihapjes së xhamisë parë pas viteve të errëta të komunizmit, inaugurimi i kësaj xhamie vjen në kohën e duhur.

Një përshëndetje e përzemërt ishte edhe ajo e mbajtur nga Kryetari i Komunës Postribë, z. Faz Shabaj, që shprehu mirënjohjen e tij për Myftininë Shkodër dhe Fondacionin “Mi-

rësia”, për realizimin e këtij projekti të dobishëm për këtë fshat.

Drejtori i Fondacionit “Mirësia”, z. Korab Kaja, në fjalën e mbajtur para të pranishëmve, falënderoi donatorin audit, për të cilin tha se edhe pse nuk ka ardhur asnjëherë në vendin tonë, ka kontribuar që të ngrihet ky objekt kulti në këtë tokë, me qëllim ndihmën dhe solidaritetin me besimtarët e këtij vend.

Imami i xhamisë Domën, z. Smajl Braqi, falënderoi të gjithë kontribuesit, që mundësuan së bashku arritjen e kësaj dite të gëzuar, në të cilën fshatin Domën pajiset me xhaminë e shumëpritur.

Myftinia Shkodër shpreh mirënjohjen e saj për Fondacionin “Mirësia” dhe drejtorin e tij, z. Korab Kaja, për mbështetjen financiare në ndërtimin e kësaj xhamie të re e të bukur.

MYFTIU PRITI KRYETARIN E DYTË TË VAKËFIT TË DIJANETIT TË TURQISË, Z. MAZ'HAR BILGIN

Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari, priti pasdrekën e së xhumasë, më 21 nëntor 2014, në një takim të përziemërt, Kryetarin e dytë të Vakëfit të Dijanetit të Republikës së Turqisë, z. Maz'har Bilgin, që shoqërohej nga z. Shaban Ishlek, Këshilltar i Fesë në Ambasadën e Republikës së Turqisë në Tiranë.

Pas përshëndetjeve të mikpritjes, Myftiu i Shkodrës shprehu vlerësimet e tij për kontributin e vazhdueshëm që Dijaneti i Turqisë ka dhënë ndër vite për zhvillimin e mëtejshëm të Thirrjes Islame në vendin tonë. Ai vlerësoi se akoma sot është i mirëpritur kontributi i imamëve nga Turqia, që mund të shërbejnë në xhami të ndryshme të Shkodrës.

Nga ana e tij, z. Bilgin theksoi se

interesi i Dijanetit është të japë ndihmën e vet në Shqipëri, në shumë fusha e drejtime, pa interes, thjeshtë si urë lidhëse e asaj historie shekullore që bashkon dy popujt tanë.

Ai theksoi gjithashtu se Dijaneti i Turqisë ndjek me shumë vëmendje zhvi-

llimet për përfundimin e procedurave që do lejojnë fillimin e punimeve për Xhaminë e Namazgjasë në kryeqytetin e Shqipërisë, sponsorizues i të cilës do jetë Vakëfi i Dijanetit të Turqisë.

Për nder të mikut turk, Myftiu shtroi një drekë vëllazërore.

NEKROLOGJI - U NDA NGA JETA MATERIALE, HAXHI MERSIN (MYHSIN) BORIÇI

tere të larta që spikati kudo gjatë jetës së tij.

Haxhi Mersin Boriçi u shqua në punën e tij si administrator i parë i Myftinisë së Shkodrës, u shqua për aftësi e drejtësi si dhe për organizimin e drejtimin e anës ekonomike-financiare. Ai dha një ndihmesë të vyer duke vënë në efikasitet ato pak prona që dispononte Myftinia në fillimet e saj.

Ai ka meritën në bashkëpunime frytdhënëse me organet lokale e qendrore, agjenci për njohje dhe kthim pronash, troje, dyqane etj, si dhe bashkëpunim me gjykatat. Një veprimtari e lodhshme, por tepër domethënëse për të ardhmen e Myftinisë dhe gjurmët e tij kanë mbetur të pashlyeshme.

Haxhi Mersini u qëndronte afër njerëzve, i dëgjonte dhe i këshillonte dhe nuk mërzhitej deri sa u shërbente. Ai rrinte gati për të kontribuar në çdo xhami, që t'u

krijonte besimtarëve kushte sa më të mira për të kryer namazet dhe shërbimet e tjera fetare.

Haxhi Mersin Boriçi do të mbetet një simbol i një punonjësi të aftë, i dashur, i ëmbël, i drejtë, një transmetues i diturive të fushës së tij ndër breza. Ai mbetet një shembull i disiplinës në punë në shfrytëzimin jo vetëm të kohës së caktuar, por edhe jashtë saj, që për problemet e Myftinisë nuk u kursye. Ai ishte një dashamirës i çdokujt, pavarësisht nga mosha dhe shtresa sociale, arsimore e kulturore. Ishte një bashkëshort model, në prind i dashur, i kujdesshëm dhe edukator i disa fushave, fetare e qytetare.

I lutem të Madhit Zot që rahmetli-së Mersin (Myhsin) Boriçi t'i dhurojë rahmetin e Tij të përhershëm dhe ta shpërblejë me xhenetin Firdeus. Amin!

Haxhi Fejzi Zaganjori

Imam, xhamia Rus

Me datë 22 nëntor 2014, në moshën 84 vjeçare u nda nga kjo botë materiale, një nga veprimtarët e parë të Myftinisë së Shkodrës, mbas rilejimit të besimit dhe rifillimit të aktiviteteve fetare, ekonomiko-financiare dhe të fushave të tjera, z. Mersin Boriçi.

Jeta dhe veprimtaria e haxhi Mersinit, e këtij njeriu të mirë, të urtë, të devotshëm dhe fisnik ishte një shembull për të gjithë qytetarët e Shkodrës në çdo këndvështrim. Ai ishte një besimtar i bindur, një burrë tradite, i ndershëm me karak-

Dr. Muhamed V. Sulejman

Gjëja më e shumtë që i hedh njerëzit në grackën e ndryshimeve dhe i largon ata prej bashkimit dhe solidaritetit është: Zbrazëtia e shpirtrave të tyre prej shqetësimeve të mëdha, shpresave të larta dhe ëndrrave të gjera. Në kohën që shpirtrat zbrazen prej shqetësimeve të mëdha, atëherë ato dërsiten për mesele të vogla, dhe nganjëherë kacafyten për hiçgjë!

Ajo që nuk i lejohet ymetit tonë sot është zhytja në detin e debatit rreth meseleve dytësore të fikhut (jurisprudencës), apo shënimeve anësore të akides, në të cilat kanë ndryshuar të parët, kanë debatuar të dytët dhe nuk ka shpresë që të bien dakord bashkëkohësit. Ndërkohë që harrojmë problemet e mëdha të ymetit, tragjeditë dhe fatkeqësitë, për të cilat, ndoshta ne jemi shkak, apo pjesë e shkakut të ndodhjes së tyre.

Nuk lejohet të nxehen gjakrat, të zbrazen topat dhe njerëzit të gjuhen me fjalë më të forta se sa gurët dhe më të dhimbshme se sa shigjetat për mesele që mbartin më shumë se sa një pamje dhe më shumë se sa një komentim. Ato janë prej mesele të interpretimit (ixhtihadit), të cilat

PLURALIZMI I MENDIMEVE NË TË KUPTUARIT E FESË

tregojnë për elasticitetin dhe gjerësinë e tyre.

Më e rëndësishmja e asaj që po kalojmë prej ndryshimeve dhe grindjeve është mungesa e adoptimit (familjarizimit) me pranimin e tjetrit, me pluralizmin e mendimeve dhe pretendimit të zotërimit të së vërtetës dhe mohimit të saj tek të tjerët.

Ligji i përhershëm hyjnor, me të cilin ka ardhur Islami, e ka kufizuar njësinë që nuk ka përbërje dhe as pluralizëm vetëm për Njësinë Hyjnore, pa asnjë prej krijesave, të cilat ekzistojnë përmes pluralizmit dhe llojshmërisë.

Duke ditur se mesatarizmi është cilësi prej cilësive të ymetit islam dhe parim prej parimeve të metodës islame “Dhe kështu Ne ju kemi bërë ymet mesatar për të qenë dëshmitar ndaj njerëzve dhe të jetë i Dërguari dëshmitar ndaj jush” (Bekare: 143), atëherë ky mesatarizëm do të thotë gjithashtu se ekziston pluralizëm në mendimin islam, ku të gjithë i bashkon çadra e Islamit, shkrihen nën këtë pikë referimi brenda korizës së gjërave të përbashkëta të pandryshueshme islame.

Ky pluralizëm nuk do të thotë luftë, konfrontim, armiqësim dhe eliminim i tjetrit, do të thotë bashkëpunim në mënyrë që të arrihet qëllimi i kësaj jete.

Çdo pluralizëm dhe shumëllojshmëri, patjetër duhet të kenë një përbashkues që bashkon skajet e tij dhe për rrjedhojë brendësia e ymetit kur ndryshon në brendësinë e struk-

turës së saj, në bazat e besimit (akides) dhe bazat e sheriatit të vetëm, atëherë ky ndryshim është copëtim i turmës dhe ndryshim, i cili nuk bashkon skajet dhe grupacionet e tij.

Dhe kur flasim për interpretimin (ixhtihadin) në nxjerrjen e dispozitave të sheriatit prej burimeve të saj sheriatike, flasim në mënyrë që sheriatu islam të qëndrojë vulë e mesazheve hyjnore, të qëndrojë i përhershëm, i pajtueshëm me të rejat e kohës dhe të rejat e përditshme e për çdo vend. Nëse interpretimi (ixhtihadi), duke parë se kjo është gjendja e tij, është detyrë (farz), a thua ky interpretim (ixhtihad) nuk mund të jetë, vetëm se përmbushës i një rezultatit të vetëm, një kuptimi të vetëm dhe rrugë të vetme? Apo, interpretimi (ixhtihadi) nuk arrihet, vetëm se me pluralizmin në mendim dhe ndryshimin në rezultat? Nëse ka pluralizëm në mendim, kjo gjë është e keqe? Apo e mirë dhe pozitive që e argumentojnë realitetet e ditëve dhe historia e selefëve përpara nesh?

Islami nuk ka njohur grupacion monopolizues të kuptimit sheriator, diturisë së Librit (Kur'anit) dhe nxjerrjes së dispozitave nga argumentet e tyre në një person të vetëm, pa përfshirjen e dijetarëve të tjerë të aftë për interpretim (ixhtihad), prej të cilëve ekzistojnë shumë në çdo kohë dhe të shpërndarë në çdo vend.

Përktheu nga arabishtja:
Lavdrim Hamja

Shejkh Muhamed El-Gazali

Njeriu hipokrit dhe shoqëria hipokrite kanë disa shenja me të cilat njihen, ashtu siç ka ardhur në Sunet “gënjeshtër, mashtrimi, tradhtia dhe armiku i poshtër”.

Përqindja e hipokrizisë shtohet, ose pakësohet sipas vlerës së këtyre sjelljeve të ulëta në karakterin e njerëzve!!

Disa, me të cilët marrim e japim, nuk ia dinë vlerën dhe shenjtërinë e fjalës. Ata rrotullojnë gjuhën në gojë dhe vetëm kaq, nuk u besohet as në përshkrim e as në tregim. Ndoshta fjalët e tyre mbulojnë të vërtetën e nuk e zbulojnë atë.

Lidhja në mesin e njerëzve të mençur është fjala, e cila jep garancinë për premtimet, marrëveshjet dhe zotimet, megjithëse shumë premtojnë, por nuk e mbajnë premtimin, lidhin marrëveshje dhe i thyjnë ato, japin zotime e nuk i realizojnë. Përhapja e këtyre veseve të këqija ndikon në përhapjen e kaosit në të gjitha anët e jetës. Prandaj Allahu (xh.sh) thotë: “Mos u bëni si ajo që e prish tjerren e saj pasi ta ketë dredhur fort, të betoheni për të mashtuar njëri-tjetrin, për shkak se një popull është më i madh në numër se tjetri. Me këtë Allahu ju sprovon dhe për t’ju bërë të qartë në Ditën e Kiametit për çfarë keni kontradiktuar”¹.

Fatkeqësia e madhe është të urresh një njeri e të përpiqesh ta përulësh atë me të gjitha mënyrat. Përpiqesh me të gjitha forcat për ta dëmtuar,

1. Nahl: 92.

HIPOKRIZIA

dhe këtë e ka quajtur Pejgamberi (a.s) “Poshtërsi në armiqësi...”.

Kam parë disa njerëz që nuk ngopën duke e ngulë thellë e më thellë armikun e tyre, t’ia derdhin gjakun, t’ia shkatërrojnë pasurinë, ta ç’nderojnë dhe t’ia bëjnë zi jetën kudo që të shkojë.

Populli nuk shpëton prej njerëzve të tillë me një vasë (ligjëratë) kalimtare, por patjetër duhet vështrim serioz në bazat e edukimit, përbërësit e moralit në shtëpi, në rrugë dhe në të gjithë ambientin. Kjo është një punë e pastër për shoqëritë e sinqerta islame, të cilat i ka mbuluar mallkimi e nëma për mjerim!

Gjithashtu, kam vënë re dhe anë të tjera në drejtim të ymetit tonë, të

**NUK KA ISLAM
PA NJË MENDJE
QË KUPTON
DHE NDËRGJEGJE
QË ZGJON.**

cila kanë efektin e tyre!

Një miku im më tha: Kam qenë në Hong Kong dhe më pëlqeu një pallto, por ajo ishte më e shkurtër se sa masa ime. I tregova shitësit pallton që kisha veshë dhe ai më nxori stofin e më tha merr sa të duhet, t’ia çoj rrobaqepësit dhe pas një ore e ke gati!!

- Vendosa ta marr. Fiks pas një ore unë veshja pallton e re!

I thash: Tek ne kjo gjë ndodh për një javë, ose më shumë!

Rrobaqepësitë private tek ne janë të çuditshme dhe prej tyre vinë shumë dëme të mëdha. Sa e sa zjarre janë ndezur për shkak të neglizhencës së punëtorëve në

shtrirjen e telave të elektrikut! Sa e sa ndërtesa janë kërcënuar nga puna jo e mirë e hidraulikëve në vendosjen e tubave të ujërave, të ujtisen muret e të pikojnë brenda e jashtë!

Nuk ka dyshim se ndryshimi i njerëzve, për tu shëruar prej këtyre sëmundjeve, është bazë e domosdoshme për ndërtimin e ymetit me një Mesazh të madh. Madje, është bazë e domosdoshme për ndërtimin e shoqërisë që mund të jetojë. Ky është mundi i parë për punën e shoqërive islame, duke u nisur nga fjala e Allahut “Allahu nuk e ndryshon gjendjen e një populli, derisa ata ta ndryshojnë gjendjen e tyre”².

Me një peshore të drejtë, vëmë re se realiteti i njeriut tek ne është i deformuar, i lëkundur dhe i tretur shumë larg. Nëse mendimi është i çmendur dhe zemra është e sëmurë, atëherë prej nga do të vijë shpëtimi? Dhe si do të afrohet fitorja??

I thashë një të përvëluari: Vë re tek ti një mall të zjarrtë në vendosjen e rregullit islam, por a të anoj nga papunësia dhe klithmat, derisa të realizohet fitorja?

Dyert e punëve janë të shumta dhe Islami është fe e individit, shoqërisë dhe shtetit. E kemi për detyrë që, nëse na ka humbur pushteti, të përvishemi në pastrimin e shpirtit, në moralin e lartë dhe ta mbështesim shoqërinë në traditat e sakta (të mira).

Me të vërtetë, nuk ka Islam pa një mendje që kupton dhe ndërgjegje që zgjon. Prandaj, le t’i shtojmë përpjekjet në këto fusha, dhe në suksesin e tyre është realizimi i shpresave.

Përktheu nga arabishtja:

Lavdrim Hamja

2. Rad: 11.

Arben Halluni, teolog

Kur inxhinierët shpikin një aparaturë dinë edhe detajet e pjesëve të saj, dinë mënyrën e punës dhe të ecurisë, dinë kapacitetin e forcës së saj dhe kohëzgjatjen e përdorimit. Gjithashtu edhe prodhuesit e satelitëve dhe të raketave të llojllojshme dinë me precizitet drejtimin që do të ndjekin, shpejtësinë dhe zonat apo hapësirat që do të përshkojnë. Njëkohësisht përcaktojnë edhe kohën e funksionimit të tyre nëpër vende me një përcaktim që rrallë herë mund të ndryshojë.

Në qoftë se kjo është çështja e njeriut, atëherë si është e mundur që një njeri i mençur me logjikë të shëndoshë mohon Allahun si Krijues madhështor, Shikues dhe i Ditur, ku dijes së Tij nuk i shpëton as një thërrmi në qiej e në tokë?

Në qoftë se cilësitë e dijes njerëzore janë të kufizuara, pa mëdyshje cilësitë e dijes Hyjnore nuk njohin kufizim, sepse dija e Krijuesit të gjithësisë është e plotë dhe gjithëpërfshirëse.

Jo vetëm kaq, por dija njerëzore lidhet vetëm me çështje që ekzistojnë, sepse ajo është rezultat i tyre dhe gjurmë e gjurmëve të tyre, ndërsa dija Hyjnore përfshin të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen, sepse ajo (dija Hyjnore) është shkak i ekzistencës së sendeve dhe se Allahu xh.sh ka dije të veçantë, të përhershme, pa fillim e pambarim.

S'ka dyshim se Krijuesi i universit, Zoti i zbuluesve dhe i shpikësve, ka dije që nuk ndryshon, përcakton një çështje që nuk e ndryshon. Ai (xh.sh) ka dije të gjerë që përfshin atë që ka qenë, atë që është dhe atë që do të

NË MES TË KADASË DHE KADERIT

jetë, e çdo gjë që është e dukshme dhe që është e fshehur. Kjo do të thotë se Allahu xh.sh është Zotëruesi i gjithësisë, i Ditur për atë që ndodhë në universin që ka krijuar me fuqinë e Tij absolute dhe se Madhniploti ka dije që i paraprin ndodhive dhe ngjarjeve. Nuk mund të ndodhë gjë në gjithësi, pa miratimin, dëshirën dhe dijen e Tij. Mendoj se ky do të ishte kuptimi i zgjedhur e çështjes se Kadasë dhe Kaderit që bënë pjesë në kushtet e besimit Islam.

Kada do të thotë: Vendim dhe dëshirë, kurse Kader do të thotë: Përcaktim dhe renditje e organizuar.

Ky kuptim sillet në një sërë ajetesh kuranore: "Allahu e di se ç'bart çdo grua dhe (e di) çka pakësojnë dhe çka shtojnë mitrat. Tek Ai çdo gjë është me masë të caktuar. Ai është që di të fshehtën dhe të dukshmen, Ai është i madhëruari e i lartësuar" (Er-Ra'ad:8,9). Ndërsa në një ajet tjetër thuhet: "E është e sigurt se Zoti yt di çka fshehin zemrat e tyre dhe çka shfaqin haptazi. Nuk ka asgjë të fshehur në qiell e as në tokë, e të mos jetë e shënuar në librin e saktë (dijen e Zotit)" (En-Neml:74,75).

Po ashtu edhe hadithet profetike ecin sipas këtij drejtimi. Ndër ta mund të përmendim: "Çdo gjë është me Kader...". Ky vendim hyjnor është absolutisht që nuk pëson ndryshime. Thotë Allahu xh.sh: "Janë përgënjeshtruar të dërguar (profetë) para teje, duruan atë gënjeshtër dhe u torturuan përdërisa erdhi ndihma Jonë, prandaj s'ka kush që ndryshon fjalët (premtimet) e Allahut..." (El-En'am:34). Gjithashtu Krijuesi i gjithësisë thotë në Kur'an: "Po të mos ishte dispozita e hershme e caktuar prej Allahut, juve do t'ju kishite goditur një dënim i madh për atë që e morët". (El-Enfalë:67).

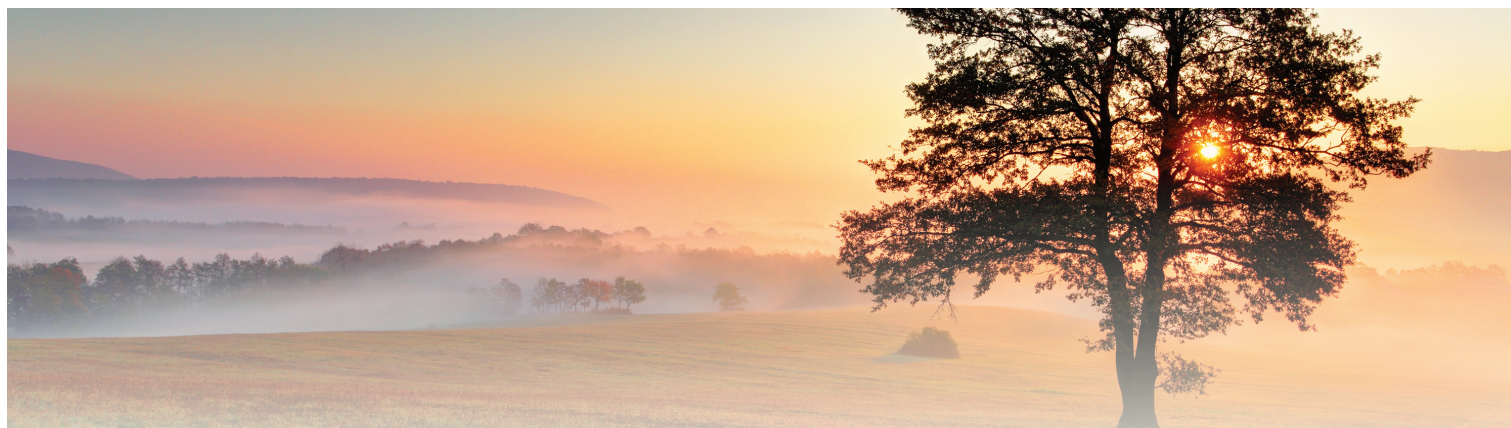
Ne besojmë në mënyrë të palëkundshme në Kadanë dhe Kaderin, për këto arsye:

1. Sepse i besojmë dijes së Allahut, fuqisë dhe dëshirës së Tij, i lutemi çka

i përshtatet madhërisë së Tij, besojmë në librin e Tij fisnik e në hadithet e të Dërguarit të Tij të nderuar dhe çdo gjë që përfshin nga Kadaja dhe Kaderi i Krijuesit të universit.

2. Sepse ky besim na mbron nga arroganca, rebelizmi dhe harresa për të falënderuar Allahun (xh.sh). Njëkohësisht na ruan që të mos anashkalojmë të drejtat e ndryshme që kemi në këtë jetë, kështu besimtari duhet të bëhet shembull i mirë e jo si shembulli i Karunit, i cili pasi grumbulloi pasuri të shumtë pretendoi se atë e ka fituar me dijen e tij, e harroi të drejtën ndaj Allahut, si rrjedhojë pësoi shkatërrimin total dhe u bë mësim për të tjerët. Ja si përmendet në Kur'an çështja e tij: "Karuni ishte nga populli i Musait dhe ai e shtypte atë popull ngase Ne i patëm dhënë aq shumë pasuri sa që një grup i fuqishëm mezi bartnin çelësat (e pasurisë) tij, e kur populli i vet i tha: "Mos u kreno aq fort, sepse Allahu nuk i do të shfrenuarit!... Dhe me atë që të ka dhënë Allahu, kërko (ta fitosh) botën tjetër, e mos le mangut atë që të takon nga kjo botë dhe bën mirë ashtu siç të ka bërë Allahu ty, e mos bën të këqija në tokë, se Allahu nuk i do çrregulluesit. Ai (Karuni) tha: "Më është dhënë vetëm në sajë të dijes sime! "Po a nuk e di ai se Allahu shkatërroi para tij nga popujt e lashtë asish që ishin më të fuqishëm e më të pasur se ai, por mëkatarët kriminelë as që do të pyeten për fajet e tyre (meqë Allahu e di)... Po Ne atë dhe pallatin e tij e rrafshuam në tokë dhe veç Allahut nuk pati ndonjë që ta mbrojë e as vetë nuk pati mundësi të mbrohet" (El-Kasas:76,77,78,81).

3. Ky besim përveç që na mbron nga arroganca na largon edhe nga dobësia e plogështia, na bën që të mos mendojmë shumë për ndonjë vështirësi, disfatë apo dështim, sepse besimi në Kada të bën të durosh për atë që ka ndodhur. Derisa njeriu të ketë besim te çështja e Kadasë dhe Kaderit aq do të ketë edhe durim në kapërcimin e dukurive negative si p.sh: pesimizmi,

dorëzimi para brengosjeve etj. Kështu besimtari i paluhatshëm ndaj çështjeve që po trajtoj do të arrijë të vazhdojë jetën me aktivizim të frytshëm, me shpresë ripërtëritëse dhe me zemër të çiltër e të shëndoshë, shpirtërisht e materialisht.

4. Besimi ynë në Kadanë e Allahut dhe në Kaderin e Tij jep në brendësi të shpirtit mjaft mirësi, sepse besimtari në çështjen e Kadasë bëhet i fortë e përballues, për arsye se e kupton se çdo gjë që ndodhë në këtë botë lëndore si vdekje apo jetë, shëndet apo sëmundje, dobi apo dëm, varfëri apo pasuri është e paracaktuar në dijen e Allahut. Ai që beson në Kadanë e Allahut është e pamundur t'i nënçmohet kujt dhe është e pamundur të ndyjë ndërgjegjen e nderin e tij, sado që çmimi i trillimit të jetë i paparë, ngase është i bindur se dobia e dëmi janë në dorën (fuqinë) e Krijuesit të gjithësisë, i prirur nga dija e vendimi i Tij. Në qoftë se do të mblidheshin njerëzit e xhindët për të sjellë dobi ose dëm ndaj një krijese, nuk do të mund të arrinin tjetër, vetëm atë që Allahu (xh.sh) ka përcaktuar në bazë të dijes së tij të pakufishme. Besimtari në çështjen e Kadasë është vazhdimisht i kënaqur e optimist në të gjithë çështjet.

5. S'ka dyshim se Kadaja dhe Kaderi e ruan njeriun nga ligësia e hasretit (smirës). Po të ketë smirë dikush ndaj dikujt për një dhunti të dhuruar nga Allahu xh.sh, do të thotë se ai njeri është kundër Kadasë së Zotit Fuqplotë dhe ai që është kundër pjesës (riskut) të tij në këtë jetë lëndore do të thotë se është i dobët në besim ndaj çështjes së Kadasë.

6. Përderisa besojmë në Kadanë e Allahut, natyrisht ne besojmë se Madhniploti ka obliguar për ne që të veprojmë dhe të punojmë dhe njëko-

hësisht të gjejmë mënyrat e shkaqet me anë të të cilave realizohen qëllimet tona legjitime, pa neglizhencë dhe pa shmangur përgjegjësinë. Allahu xh.sh na ka ndaluar që të vejmë veten tonë para shkatërrimit me të gjitha llojet që ka. "E mos e hidhni veten në rrezik (shkatërrim)..." (El-Bekare:195).

Tregohet se djalli i mallkuar i tha Hz Isait (a.s), një nga profetët kryesorë të Allahut: "A ke besim se jeta dhe vdekja janë të caktuara?" Isai (a.s) iu përgjigj: "Po". –Pastaj shejtani i tha: "Atëherë ngjitu në mal dhe hidhu nga majat e tij. Po qe se është shkruar ke për të vdekur". Ndërsa Hz. Isai iu drejtua duke i thënë: "Largohu, o i mallkuar! Allahu (xh.sh) provon njeriun dhe jo njeriu Allahun".

Krijuesi i gjithësisë na ka urdhëruar për veprim dhe punë deri në arritjen e fitimit të riskut. Nëse dikush mendon se risku vjen vetë, ai gabon po të mendojë kështu, madje tregon se ai nuk e ka kuptuar ende çështjen e Kadasë, ose ndryshe është kundër saj. Në Kur'an thuhet: "E kur të kryhet namazi, atëherë shpërndahuni në tokë dhe kërkon begatitë e Allahut..." (El-Xhumua:10). Po ashtu edhe hadithet profetike nxisin njeriun për veprim dhe jo të deklarohen përse të punohet kur Zoti (xh.sh) ka vendosur ecurinë e njerëzve para krijimit të kësaj bote? Pavarësisht se njeriu nuk e di ecurinë e jetës së tij ai duhet të veprojë sikur për te është shkruar vetëm e mira dhe e dobishmja, sepse kështu jemi të urdhëruar nga Ai që na ka krijuar, që na udhëzon kur e kërkojmë udhëzimin dhe që vetëm tek Ai (Allahu xh.sh) do të kthehemi në botën tjetër të amshuar.

Prej haditheve profetike që mbështesin këtë koncept janë: "Puno për botën materiale sikur do të jetosh përgjith-

monë dhe puno për Ahiretin (Ditën e Fundit) sikur do të vdesësh nesër". Po ashtu i dërguari i Zotit thotë: "Kërkoni shërimin, sepse Allahu për çdo sëmundje ka sjellë edhe ilaçin".

Transmetohet nga Imam Ali bin Ebi Talib (r.a): "Ishim në një xhenaze dhe na erdhi i dërguari i Allahut, Muhamedi (a.s), i cili u ul dhe ne u ulëm afër tij. Me vete kishte një shkop të vogël dhe na u drejtua duke na thënë: "Secilit prej jush i është shkruar vendi i tij, o në xhehenem ose në xhenet". -I thamë: "O i dërguari i Allahut, a do të ishte më mirë që t'i mbështetemi asaj që është shkruar për ne, se sa të punojmë?". -Ai (a.s) tha: "Punoni, se çdo gjë e lehtë do të jetë siç është krijuar, nëse njeriu është prej banorëve të zymtë pa dyshim se do të veprojë si pjesë e banorëve të zymtë dhe nëse njeriu është prej banorëve të lumtur pa dyshim se do të veprojë si pjesë e banorëve të lumtur". Pastaj lexoi fjalët e Allahut (xh.sh) në Kur'an: "E, sa i përket atij që jep dhe ruhet. Dhe vërteton bindshëm për më të mirën, Ne do ta përgatisim atë për më të lehtë. E sa i përket atij që bën koprraci dhe ndien veten të pavarur (nga Zoti), dhe që përgënjeshtrohet atë më të mirën, Ne do ta përgatisim për më të vështirën" (El-Lejl: 5-10).

Hadithet profetike për këtë koncept ka shumë si p.sh: "Besimtari i fortë është më i mirë dhe më i dashtun te Allahu se besimtari i dobët në çdo gjë". Prandaj përkushtoj asaj që të sjell dobi, kërkoji ndihmë Allahut dhe mos u plogështo. Nëse të ndodh ndonjë gjë e pakëndshme mos thuaj: Ah sikur unë të kisha vepruar ndryshe, por thuaj: Allahu bëri atë që kishte caktuar, se përndryshe njeriu mbetet në veprimin mashtrues të shejtanit".

Ervil Kuçi, teolog

Kur flasim për lirinë e besimit, dashje pa dashje përnjëherësh na bie nëpër mend ajo datë e bekuar e 16 nëntorit 1990, ku besimtarët shkodranë, myslimanë, katolikë dhe ortodoksë hodhën hapat e një epoke të re, atë të besimit në Zot, pasi kjo e drejtë i ishte mohuar shqiptarëve prej dekadash nga sistemi i egër ateist.

Për shqiptarët në përgjithësi dhe për ne myslimanët në veçanti, ajo datë shënon një ngjarje historike, sepse atë ditë për herë të parë, pas shume vitesh u thirrën fjalët e Teuhidit. Ai tubim i madh njerëzish atë ditë kishte një qëllim të vetëm... **“LAVDI TE MADHIT ZOT”**, Ai Zot që ka krijuar dhe ka përsosur çdo gjë në këtë botë. Të gjithë heshtnin para fjalëve të Kur’anit famëlartë që dilnin nga goja e një hoxhe, nga të paktët e mbijetuar pas atyre dekada vitesh të egra nëpër burgjet e sistemit ateist, **Hafiz Sabri Koçit**, (Allahu e Mëshiroftë). Hafizi foli atë ditë të Xhuma në xhaminë e Plumbit, për parimet dhe virtytet e larta të Islamit që hodhën poshtë çdo ideologji që u ishte indoktrinuar shqiptarëve për vite e vite me radhë.

Ata njerëz besimtarë, të cilët erdhën aty në atë ditë nëntori, na kujtojnë myslimanët e parë që mbështeten Pejgamberin (a.s) në vitet e para të Shpalljes, të cilët u kërcënuan, u torturuan, u grabitën dhe u dëbuan nga shtëpitë e tyre prej idhujtarëve të Mekës, vetëm se pranuan të ishin robër të Zotit të gjithësisë dhe jo robër të idhujve dhe paganizmave të

LIRIA E BESIMIT

NJË BEGATI E MADHE PËR POPULLIN SHQIPTAR

trashëguar prej të parëve të tyre.

Gjithashtu ajo datë në të cilën u ri-lejua besimi na kujton ditën e çlirimit të Mekës, nën dritën e ajetit kur’anor: **“Dhe thuaj: Erdhi e vërteta dhe u zhduk e kota, vërtet e kota gjithnjë ka qenë e zhdukur” (Isra: 81)**. Ku pas dy dekadash sakrifice në Mekë u kthye zëri i Teuhidit dhe Qabja e madhëruar u kthye sërish në origjinën e saj, **Bejtu-LLAHI el Haram**, xhamia e parë në tokë ku adhurohet Zoti i vetëm, Allahu (xh.sh). Po ashtu edhe xhamia e Plumbit atë ditë ngjante me Qaben e madhëruar, ku pas shumë vitesh e lënë pas dore dhe e kthyer në një gërmadhë, deshi Allahu i madhëruar me mëshirën e tij që ajo xhami të ishte simboli i rikthimit të besimit në Shqipëri. Të ishte një kible për të gjithë myslimanet e Shqipërisë, sepse aty në atë ditë pas gati një çerek shekulli mohimi të Zotit nga ai sistem i egër dhe i çmendur, ulën kokën në sexhde shumë besimtarë. Iu përlën Zotit të gjithësisë, Zotit të Shqipërisë, Zotit të Shkodrës dhe gjithë çka në të, duke qenë mirënjohës ndaj Allahut të madhëruar për këtë ditë të begatë, e cila solli shumë ditë të tjera të begata me liri besimi.

Prandaj, Elhamdulillah për këto

ditë namazesh që ne shijojmë sot pa na u kërcënuar liria e besimit apo jeta jonë. Elhamdulillah për këto evenimente islame që prezantojmë

**“Dhe thuaj:
Erdhi e vërteta
dhe u zhduk e kota,
vërtet e kota gjithnjë
ka qenë e zhdukur.”**

here pas here. Elhamdulillah për çdo moment që përjetojmë dita ditës në besim. Dhe të mendosh që e gjithë kjo është një mirësi e Allahut (xh.sh), pastaj edhe mirënjohje për të gjithë ata nismëtarë, të cilët morën guximin që të rihapin sërish xhamitë.

Në fund, po mjaftohem me fjalët e arta të njërës prej hoxhallarëve të shquar shqiptarë, **Hafiz Ali Krajës**, ku në lutjet e tij thoshte: **“I lutem të madhit Perëndi që ta ruajë popullin shqiptar prej afetarizmit, që është një humnerë e rrezikshme për komb e atdhe”**.

LAJME NGA BOTA ISLAME

“Unë jam i gatshëm për t’iu shpjeguar atyre se Islami ka një mision për të bashkuar të gjithë njerëzit,” - tha Maxence Buttey.

Në një vendim tronditës për partinë e Le Pen-it, një këshilltar i ekstremitetit të djathtë francez ka përqafuar fenë Islame, duke i dërguar një video mesazh zyrtarëve të partisë të anti-emigracionit duke lëvdur librin e shenjtë të muslimanëve, Kur’anin, dhe duke kërkuar prej tyre që ata të bashkohen me te.

“Të dyja këto janë demonizuar dhe janë shumë larg imazhit të portretizuar në media,” Maxence Buttey, një këshilltar në rrethinat lindore të Parisit në Noisy le-Grand, i tha gazetës Le Parisien, përshkrimi i ngjashmërive në mes Partisë së Frontit Kombëtar dhe Islamit, njoftoi Telegraph.

“Ashtu si Islami, edhe Fronti Kombëtar mbron të dobëtit. Partia denoncon normat e tepruara të interesit që ngarkon borxhin e vendit tonë, edhe Islami është kundër praktikimit të kamatës.”

Maxence Buttey, 22 vjeçar, e përqafoi Islamin këto ditë.

Megjithatë, vendimi i tij u bë i njohur pasi ai iu dërgoi zyrtarëve të partisë anti-emigracion, Frontit Kombëtar një video në të cilën ai i vlerësoi si “vizionare” virtytet e Kur’anit dhe u kërkoj atyre që të bëhen musliman.

Video ishte një goditje e rëndë për shumë anëtarë të partisë, të cilët e kanë shpallur pezullimin e tij, Buttey,

nga një komision rajonal i Frontit Kombëtar.

“Feja është një zgjedhje private që unë e respektoj, por ajo nuk duhet të hyjë në sferën e aktiviteteve tona politike,” tha Jordan Baedanella, një sekretar i partisë lokale,.

“Video të cilën na dërgoi Maxence Buttey është e papranueshme.”

Franca është shtëpia e një komuniteti musliman prej rreth 6.5 milion, komuniteti më i madh musliman në Evropë.

Partia Le Pen në agjendën e saj ka miratuar një politikë anti-Islame për vite me radhë. Ajo mori përsipër Frontin Kombëtar nga babai i saj, themeluesi i partisë, Jean-Marie Le Pen, i cili është dënuar disa herë për racizëm dhe anti-semitizëm.

Le Pen ka kundërshtuar shkollat që shërbejnë mish hallall për nxënësit muslimanë, një çështje e diskutueshme në Francë, e cila ka ndaluar havalen dhe shaminë në publik dhe në shkollat shtetërore.

Gjithashtu, ai ka krahasuar faljen, namazin, në rrugë me pushtimin Nazist në një fjalim gjatë një tubimi në vitin 2010.

Një grup i studentëve në Universitetin e New Yorkut kanë protestuar kundër një ngjarje në kampusin e

tyre që demonizuan muslimanët dhe promovuan përdorimin e torturës.

Studentët u mbledhën jashtë universitetit për të protestuar kundër të ashtu-quajturit “Forumi për të Drejtat e Njeriut”, sponsorizuar nga Departamenti i Policisë së Nju Jorkut.

Ish-Komisioneri i Policisë të qytetit New York, Ray Kelly dhe ish-Prokurori i Përgjithshëm i Shteteve të Bashkuara të Amerikës, Michael Mukasey ishte ftuar për të folur në kampusin e Universitetit të New Yorkut.

Studentët kundërshtuan praninë e ish-Komisionerit të Policisë, Ray Kelly dhe shfaqjen e një filmi i cili promovonte torturën dhe shkelje të tjera të ligjit ndërkombëtar.

“Ray Kelly, ish-Komisioneri i Policisë së New Yorkut, nuk është përgjegjës vetëm për ndjekjen e politikës së ndaluar diskriminuese racore kundër popullit në qytet, por ai është ai që ka spiunuar për grupet studentore muslimane,” tha studenti i Universitetit të New Yorkut, Amith Gupta për Press TV.

Studentët, gjithashtu, kritikuan Ray Kelly-in për një program që përfshinte spiunimin e Lidhjes së Studentëve Musliman të Universitetit të New Yorkut.

Punëtori i transitit, tani në pension, Marty Goodman u bashkua me protestuesit, duke thënë se ai është i lodhur me sjelljet e Policisë së New Yorkut me këtë urrejtje kundër-islame.

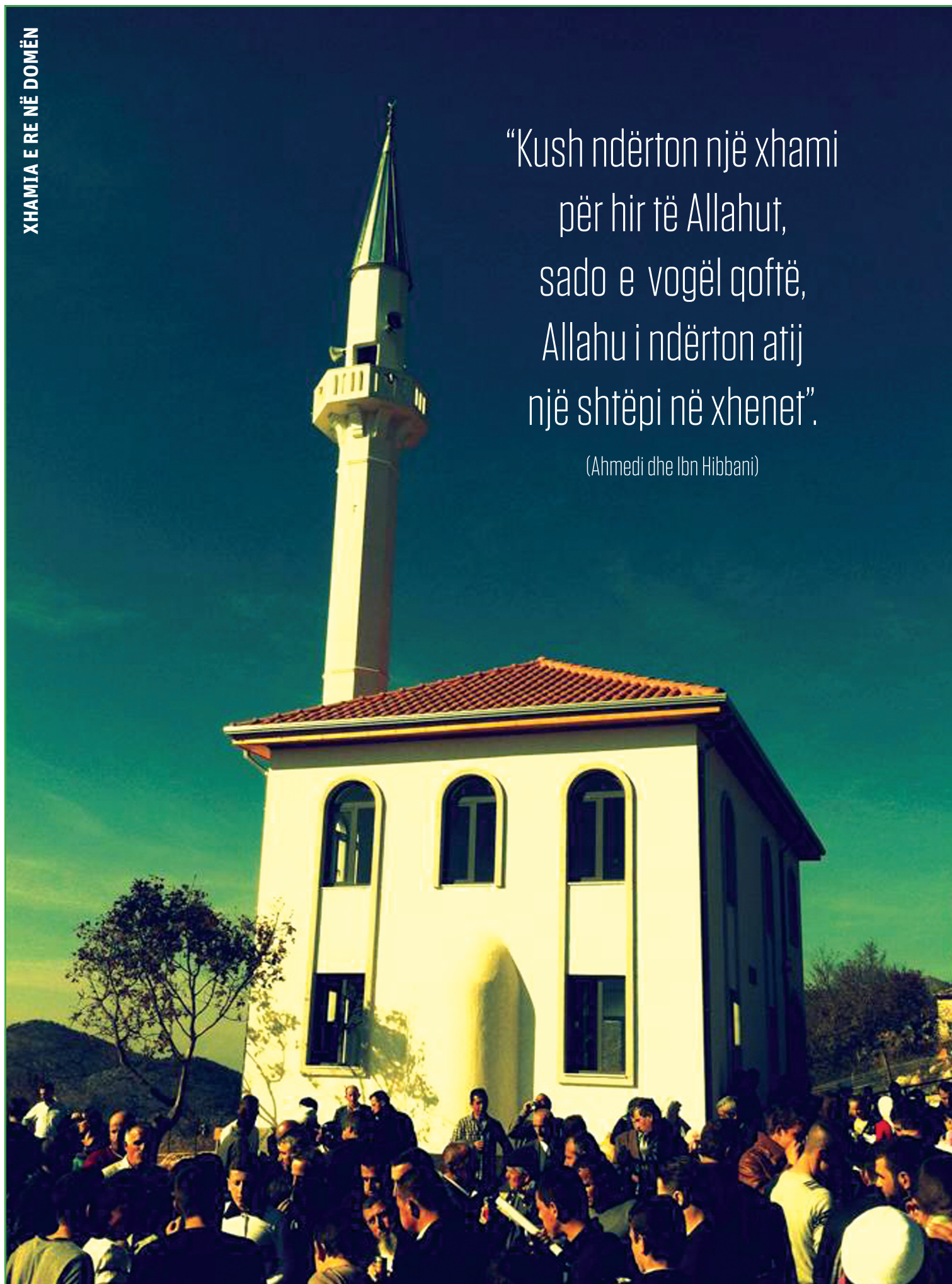
“Ka pasur filma ku shfaqeshin trajnime raciste të Policisë së New Yorkut për të treguar në mënyrë skandaloze muslimanët, kryesisht, si terroristë dhe të poshtër të cilët përpiqen për të dëmtuar këtë vend, këta njerëz të Policisë së New Yorkut nuk kanë vend në një forum të drejtave të njeriut,” tha ai.

Një turmë e policëve të mbledhur aty u përpoqën për të detyruar studentët që të shpërndahen. Studentët nuk pranuan dhe vazhduan protestën për disa orë.

Përgatiti:
Arben Halluni

“Kush ndërton një xhami
për hir të Allahut,
sado e vogël qoftë,
Allahu i ndërton atij
një shtëpi në xhenet”.

(Ahmedi dhe Ibn Hibbani)

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Dizajn & Grafik:
Bledar Xama

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

E-mail:
udhaislame@myftinia-shkoder.org
Website:
www.myftinia-shkoder.org